

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7P/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716203137
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2716203137.1

Uznesenie

Okresný súd Skalica vo veci starostlivosti súdu o mal. F. S., N.. XX.X.XXXX, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, F. T. V.: V. T.O., občianka SR, zast. advokátom Mgr. Martinom Simanom, AK so sídlom Wolkrova 2, Bratislava a otca: Z. S., N.. XX.X.XXXX, A. XXX XX R. Č.. XX, občan SR, o návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia , takto

rozhodol:

Súd ustanovuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica na zastupovanie maloletého F. S., N.. XX.X.XXXX v konaní o nariadenie predbežného opatrenia.

Súd vydáva toto predbežné opatrenie:

Súd d o č a s n e zveruje mal. F. S., N.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, a to na čas do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vedeného na OS Skalica pod sp. zn. 7P/75/2016.

Otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu mal. F. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa zákona číslo 601/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc doručením tohto uznesenia.

Súd ukladá povinnosť otcovi zdržať sa styku s mal. F. S., N.. XX.X.XXXX, po dobu šiestich mesiacov od vydania tohto predbežného opatrenia.

Súd ukladá povinnosť otcovi zdržať sa priblíženia k matke mal. F. vo vzdialenosti dvadsať metrov a zdržať sa priblíženia k bydlisku matky mal. F.Á. vo vzdialenosti dvadsať metrov, a to po dobu šiestich mesiacov od vydania tohto predbežného opatrenia.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zverí mal. F. jej do osobnej starostlivosti, určí len jej oprávnenie dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Zároveň žiadala určiť otcovi výživné po 90 eur mesačne.

Matka návrh odôvodnila tým, že je matkou mal. F.. Žila s otcom dieťaťa od leta 2014 v spoločnej domácnosti v dome patriacom jej rodičom. Po nezhodách, impulzívnom a agresívnom správaní otca, hádkach a fyzickom napádaní chcela matka otca opustiť. Tento stav vyvrcholil 22.5.2015, kedy matku otec udrel, do konfliktu sa zapojili i rodičia matky. Následne otec spoločnú domácnosť opustil, pričom sa podľa vyjadrenia matky jej i jej rodičom vyhrážal, že ich podreže, vezme preč dieťa a radšej ich pozabíja, ako by im mal dieťa nechať. V súvislosti s týmto opísaním konaním otca je vedené trestné stíhanie na ORPZ v Skalici, OO PZ Holíč pod ČVS: ORP-204/HO-SI-2016 . Uznesením z 22.5.2016 bolo proti otcovi vznesené obvinenie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a),b) trestného zákona.

Matka uviedla, že otec po odchode s domácnosti ju opakovane vyhľadáva, pokúša sa k nej priblížiť, aj keď ona si to neželá a má z neho strach. Vzhľadom na agresívne správanie otec má matka za to, že styk F. s otcom vplyva negatívne na záujmy dieťaťa, môže ohroziť vývoj jeho osobnosti v citovej a charakterovej oblasti.

Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

Vzhľadom k tomu, že žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom, súd maloletým deťom ustanovil na zastupovanie v konaní o nariadenie predbežného opatrenia Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako kolízneho opatrovníka.

Súd sa oboznámil rodným listom dieťaťa, uznesením OR PZ v Skalici - OO PZ Holíč ČVS: ORP-204/HO-SI-2016 z 22.5.2016, pričom zistil tento skutkový stav: Mal. F. pochádza z druhovského pomeru, ktorý skončil. Voči otcovi dieťaťa bolo začaté trestné stíhanie za prečin nebezpečného vyhrážania, lebo je dostatočne odôvodnený záver, že sa otec dieťaťa dňa 22.5.2016 pohádal s družkou, počas hádky ju jedenkrát udrel, pričom v ďalšom konaní mu zabránila jej matka. Rodičia matky vyzvali otca zbaliť si veci a odísť z domu. Otec Z. S. pri balení vecí sa začal vyhrážať celej rodine, že ich pozabíja (viackrát to zopakoval), že ich podreže, že im syna zoberie, keby ho tam mal nechať - tak ich radšej pozabíja.

Podľa § 81 ods. 1 O.s.p., aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti, konanie o spôsobilosti na právne úkony, opatrovnícke konanie, konanie o vyhlásenie za mŕtveho, konanie o dedičstve a ďalšie konania, kde to pripúšťa zákon.

Predmetom konania je nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania.

Podľa § 102 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), (1) Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. (2) V konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa odseku 1 vykoná aj bez návrhu.

Podľa § 74 ods. 1, 2, O.s.p., (1) Pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. (2) Príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci. Ak nie je príslušný súd známy alebo ak príslušný súd nemôže včas zakročiť, zakročí a nariadi predbežné opatrenie podľa § 75a súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby šlo o vec samu.

Podľa § 75 ods. 1-5, 7,8 O.s.p., (1) Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu. (2) Návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh podľa § 75a musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia sociálnych služieb, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené, a musí byť z neho zrejmé, že navrhovateľ sa domáha vydania predbežného opatrenia podľa § 75a. Návrh podľa odseku 9 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy. (3) Ak návrh nemá všetky náležitosti podľa odseku 2, súd postupuje podľa § 43 a v uznesení uvedie vady návrhu; to neplatí na konanie, ktoré môže začať súd i bez návrhu. (4) O návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu a v prípade, keď nebol spolu s

návrhom, ktorý má náležitosti podľa odseku 2 zaplatený súdny poplatok, do 30 dní od zaplatenia súdneho poplatku. (5) Ak súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. b) a g), rozhodne najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2. Ak súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 75a, rozhodne najneskôr do 24 hodín od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2. (7) Na rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa. (8) Súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúču účastníkov.

Podľa § 76 ods. 1, 2, 3 O.s.p., (1) Predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby a) platil výživné v nevyhnutnej miere; b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje; d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde; e) nenakladal s určitými vecami alebo právami; f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal, g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia, h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva. (2) Predbežným opatrením možno uložiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať. (3) Súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určitý čas.

Charakteristickým znakom predbežného opatrenia je jeho predbežný - dočasný charakter. Dočasnosť spočíva v tom, že predbežným opatrením sa upravujú pomery, alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Účelom predbežných opatrení je rýchla, i keď dočasná úprava právnych ale i faktických pomerov účastníkov konania. Predbežné opatrenie neprejudikuje práva a záujmy účastníkov konania. Na jeho vydanie stačí, ak je aspoň osvedčená danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Predbežné opatrenie teda nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov.

Podľa § 25 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, (1) Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. (2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. (3) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže. (4) Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. (5) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 28 Zákona o rodine, (1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. (2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. (3) Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Podľa § 34 ods. 1 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia. Obaja rodičia zodpovedajú spoločne za všestranný vývoj dieťaťa. Vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti buď spoločne, alebo aj jednotlivito po vzájomnej dohode. Ak sa rodičia o styku s dieťaťom nedohodnú a ak je to v záujme dieťaťa, súd upraví styk rodičov s dieťaťom v rozsahu zodpovedajúcom jeho záujmu.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1-5 Zákona o rodine, (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. (5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1,2 Zákona o rodine, (1) Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. (2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní..

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších zmien a doplnkov účinných od 1.7.2015, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm podľa písm. c) 90,42 eur mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predbežné opatrenia upravujú nielen faktické pomery účastníkov, ale upravujú i právne pomery, i keď len predbežné. Súd musí v konaní predovšetkým skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený, tiež je potrebné skúmať, či je predbežné opatrenie treba, teda naliehavosť situácie. Nevyhnutnosť úpravy sa tu ponechá na voľnú úvahu. Súd sa pritom opiera o výsledky urýchleného zisťovania. Ak na jeho základe dospeje k názoru, že návrh je dôvodný, t.j. že ohrozenie vzťahov alebo nárokov účastníkov je také značné, že si vyžaduje okamžité hoci dočasné opatrenie súdu, nariadi ich najvhodnejšiu úpravu predbežným opatrením.

Citované ustanovenie poskytuje len demonštratívny výpočet prípadov, kedy možno právne a faktické pomery účastníkov upraviť predbežným opatrením. Existencia ustanovenia § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. nevyklučuje možnosť vydania predbežného opatrenia, na základe ktorého súd dočasne zverí dieťa do osobnej starostlivosti rodiča, u ktorého sa dieťa práve nachádza. V tomto prípade, nejde o úpravu faktických, ale právnych pomerov účastníkov, ktoré odôvodňuje záujem mal. dieťaťa, ktorý je smerodajný. V danom prípade je zrejmé, že napriek problémom a nezhodám, ktoré medzi rodičmi dieťaťa sú, je nepochybné, že obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti k mal. dieťaťu a nie je možné práva niektorého z rodičov bezdôvodne obmedziť. Na druhej strane rodičia, ktorí žijú oddelene, sa fakticky nemôžu neobmedzene podieľať na starostlivosti o dieťa a stykať sa s dieťaťom, pretože rozsah ich práv (právo stretávať sa s dieťaťom) je obmedzené rozsahom práv druhého rodiča. Spôsob, akým si budú oddelene žijúci rodičia uplatňovať svoje práva voči mal. dieťaťu zákon v prvom rade necháva na ich dohode, ktorá však musí byť v súlade so záujmom dieťaťa. Pri úprave práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu nie sú prvoradá záujmy rodičov a ich predstavy, s kým má dieťa bývať, ale práve záujem dieťaťa. berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti súd nemohol ale neprihliadať na konanie otca, pre ktoré bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a to bol aj dôvod, prečo súd vyhovel matke nie len v dočasnom zverení dieťaťa jej ,dočasnom určení oprávnenia zastupovať dieťa len jej ale aj v zákaze styku otca s dieťaťom či zákaz priblíženia sa k matke a jej bydlisku v zmysle § 76 ods. 1 písm. f) , g).

Rozhodnutie vo veci samej si bude vyžadovať širšie dokazovanie. Súd pri rozhodovaní komu dočasne zverí dieťa do osobnej starostlivosti prihliadol na to, ako rodičia v súčasnosti fakticky zabezpečujú

starostlivosť o dieťa a na skutkové okolnosti, pre ktoré začalo proti otcovi trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania.

Vzhľadom k tomu, že súd dočasne zveril V.. F. do osobnej starostlivosti matky, určil súd otcovi platiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a) O.s.p.) vo výške minimálneho výživného stanoveného Zákonom o rodine, predstavujúceho 30% životného minima nezaopatreného dieťaťa. Súd neurčil vyššie výživné vzhľadom k tomu, že v čase vydania predbežného opatrenia nebol zistený príjem otca a tvrdenie matky o príjme otca nemožno vyhodnotiť ako objektívny dôkaz.

Doba trvania tohto predbežného opatrenia je viazaná na § 77 ods. 1 písm. b) alebo c) O.s.p.

Povinnosť plniť výživné určil súd odo dňa doručenia tohto uznesenia, nakoľko týmto dňom je predbežné opatrenie vykonateľné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.